DE FÖRSTA AVRÄTTNINGARNA I BOHUSLÄNS HÄXJAKT

De första avrättningarna under de stora bohuslänska häxprocesserna ägde rum i Kungälv i april 1670. Då föllo de sex första offrens huvud för bilan, och deras kroppar blevo brända å bål. I juni halshöggos Elin i Staxäng och hennes man på samma ställe. Nästa gång dylika scener utspelades var i januari 1672, då på tre olika platser 20 personer avrättades. Det var dels på gården Vik i Skee, dels i Krokstad och dels på Tjörn. Protokollen utpeka här berget Sötången vid Myggenäs på nordöstra ändan av ön såsom den plats, där sju häxor samt trollkarlen, som kunde göra vind med sin pipa, halshöggos och brändes i närvaro av fyra prästmän. Trots alla dessa mäns ansträngningar återkallade samtliga offren inför döden sina bekännelser. Och på liknande sätt gick det även på de andra avrättsplatserna.

TJÖRN

BOHUSLÄNSKA HÄXPROCESSERNA

Vid bränneberget sötången, Myggenäs Tjörn Där sju "häxor" och en "trollkarl" miste livet.

En som avrättades på 'Brännebärt' i Myggenäs var Malin Ruths, 1591 – 1672 . Malin Ruths var en så kallad klok gumma och änka. Eftersom Bohuslän under denna tid tillhörde Danmark, så blev häxprocesserna extra grymma. Detta eftersom det tidigare danska landskapet fortfarande hade kvar den danska lagen om häxeri -som tillät tortyr av misstänkta- något som den svenska lagen formellt sett inte gjorde.
En annan skillnad var att man i Bohuslän använde sig av vattenprovet, något som inte längre tillämpades i resten av Sverige vid denna tidpunkt.

Malin Ruths anklagades för att ha dragit sillen från land med hjälp av magi genom att sätta ned ”kopparhästar i vattnet för dem”. Detta betraktades som ett brott mot näringslivet, och hon belades med bojor i fängelset. En annan av åtalspunkterna var hennes utövande av läkekonsten. Efter att ha nekat till anklagelsen om häxeri dömdes hon att genomgå vattenprovet, där hon flöt på vattnet precis som alla andra som utsattes för detta prov.

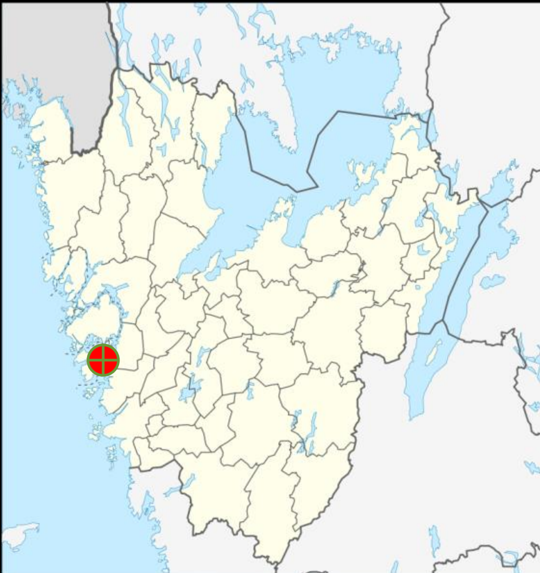
MALIN RUTHS FORTSATTE ATT NEKA

Hon fortsatte att neka och sade att hon hade flutit på vattnet på grund av sin fetma, ”Och så skulle allt folket i hela staden på samma sätt flyta på vattnet, där de till ett sådant prov ställdes”. Vad gällde anklagelsen om hennes läkekonst tvivlade hon på att någon kunde ha orsak att beklaga sig ”emedan hon haver gjort hundrade människor god och ingen ont”. Häxkommissionen beslöt nu att använda tortyr för att få henne att bekänna. Hur hårt hon än torterades ropade hon ändå: ”Att hon är Guds barn, kan intet bekänna eller ljuga på sig själv”. Även prästen uppmanade henne förgäves att bekänna: ”Hon blev ock på tillbörligt sätt hotad och tvingad till sanningens bekännelse, dock sådant allt förgäves”.

Ett år senare meddelade rådhusrätten i Marstrand den inte orkade befatta sig med henne längre. Rätten hade prövat tvång, tortyr och andra medel ”Men nu är hon rörlig, alldeles döv, litet eller inte ser och fullkomligt uti barndomen fallenm, så att henne inte står varken på ett eller annat sätt att uträtta”. I november 1671 dömde Göte Hovrätt henne att halshuggas och brännas.

Den 27 januari 1672 utpekade protokollen från häxerirättegångarna berget Sötången vid Myggenäs på nordöstra ändan av ön såsom den plats, där sju häxor samt trollkarlen, som kunde göra vind med sin pipa, halshöggs och brändes i närvaro av fyra prästmän. Det var Per Mattsson från mollösund som gjort sig till en sädesärla och tillsammans med andra förhäxade flugit ut till Tomas Anderssons skuta, som sänkts genom att Per blåst till storm med en förtrollad tobakspipa Han fått av sin mor Malin trots alla dessa mäns ansträngningar återkallade samtliga offren inför döden sina bekännelser. Och på liknande sätt gick det även på de andra avrättsplatserna.

Numera heter Sötången Sjötången och den plats de brändes på har fått namnet Bränneberget. – Brännebärt.

Utsikt från avrättningsplatsen på Bränneberget, Tjörnbron skymtar till vänster i bild.

